"என்னிடத்தில் உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கும்" [16:1–33]

இந்த வசனப்பகுதியிலிருந்து நான் பிரசங்கிப்பதற்கு முந்திய வாரத்தில், நான் வாழ்கின்ற சமூகமானது இரு பயங்கரமான துன்ப நிகழ்ச்சிகளினால் தாக்கப்பட்டது. அவைகளில் முதலாவது, பேஸ்பால் எனப்படும் விளையாட்டை விளையாடிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு பதினைந்து வயதுப் பையனுக்கு ஏற்பட்ட மரணம் ஆகும். மாலை நேரத்தில் நடந்த பேஸ்பால் விளையாட்டின் முதல் ஆட்டத்தில் அவன் நன்முறையில் விளையாடி, தனது அணியின் முதல் வெற்றிப் புள்ளியை பெற்றுத் தந்தான். பிறகு, அவன் தன் அணித் தோழர்களிடத்திற்குத் திரும்பி நடந்து வருகையில் கீழே விழுந்து இறந்து போனான். ஒரு நிமிடம் அவன் உடல் நலம் மிக்க சித்தரிப்பாகக் காணப்பட்டான், மற்றும் அடுத்த நிமிடத்தில் அவன் இறந்து போனான். இரண்டாவது துன்பகரமான நிகழ்ச்சி, முப்பத்திஐந்து வயதான கிறிஸ்தவப் பெண்மணி ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டதும், அவரது பதினோறு வயதான மகள் சாவுக்கேதுவாக அடிக்கப்பட்டதும் ஆகும். நமது வாழ்வின் ஆறுதல் தரக்கூடிய மாயத் தோற்றங்களில் இரண்டு ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளாகவே தாக்கப்பட்டிருந்தன - இளமையான, உடல்நலமிக்க மக்கள் மரணத்திற்கு எதிர்ப்பு சக்தி கொண்டுள்ளனர் என்பதும் மற்றும் எங்களது சமூகமானது வன்முறைக் குற்றங்களால் பாதிக்கப்படாது என்பதுமான இரு மாயத்தோற்றங்களும் தாக்கப்பட்டன. அவ்வாரத்தின் நிகழ்ச்சிகள் எங்களைக் குழப்பத்திலும் திகைப்பிலும் ஆழ்த்தின என்பதைக் கூறத்தேவையில்லை. யோவான் 16ல் சீஷர்களின் மனநிலையைக் குறிப்பிட்டு விவரிக்க "குழப்பம்" மற்றும் "திகைப்பு" என்பவை மிகச் சிறந்த வார்த்தைகளாய் உள்ளன என்பது வியப்புக்குரியதாக இருக்கின்றது, இது மிகக் கடினமான ஒரு வாரத்திற்கு மிகவும் ஏற்புடைய வசனப் பகுதியாக இருக்கின்றது.

பிரசங்கிக்கத் தயாரித்தல் என்பது பெரும்பாலும், தேவனுடன் யாக்கோபு போராடிய இரவைப் போன்றதாக உள்ளது.[1] யாப்போக்கு நதிக்கரையில் தனித்திருந்த யாக்கோபு, பொழுது விடியும் வரைக்கும் தமது சிந்தனைகள், தமது நினைவுகள், தமது பயங்கள் ஆகியவற்றுடனும்,

தேவனுடைய தூதர் ஒருவருடனும் போராடிக் கொண்டிருந்தார். அடுத்த நாளில் சூரியன் உதிக்கத் தொடங்குகையில், யாக்கோபின் எதிராளி, தம்மைப் போக அனுமதிக்கும்படி யாக்கோபுக்குக் கட்டளையிட்டார். அதற்கு இணங்க மறுத்த யாக்கோபு “நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப் போகவிடேன்’’ (ஆதி. 32:26) என்று வலியுறுத்தினார். பிரசங்கித்தல் என்பது பெரும்பாலும் அந்த வழி வகையின்படியானதாகவே உள்ளது: பிரசங்கியார்கள் மிகக் கடினமான வசனப்பகுதிகளுடன் நீண்ட நேரமாகவும் மற்றும் கடினமான முறையிலும் போராடி, சில வேளைகளில் கருத்து எதையும் கண்டறியாத நிலையில் விடப்படுகின்றனர். இருப்பினும், போராட்டமானது நம்மை உற்சாகம் இழக்கச் செய்வதில்லை; அது ஒரு வசனப்பகுதியானது கடைசியில் நம்மை ஆசீர்வதிக்கின்ற வரையிலும் அதைப் ‘‘பற்றிக்கொண்டு’’ இருக்கும்படி நம்மைத் தூண்டுகின்றது.

இப்படிப்பட்டதே யோவான் 16ல் எனது அனுபவமாய் இருந்தது. இது வாரம் முழுவதும் இதன் செய்தியை சுருக்கி மற்றும் ஒழுங்கு படுத்தி அமைக்க நான் செய்த ஒவ்வொரு முயற்சியையும் தடை செய்ததாகக் காணப்பட்டது. அதிகமானது நடந்து கொண்டிருந்தது, மற்றும் அதிகமானது கூறப்பட்டிருந்தது. பிறகு, ஒரு நாள் காலையில் நான் பணிக்குச் செல்ல நடந்து சென்ற வழியில், அந்த வேதபாடத்தைப் பற்றி எனக்கு மிகவும் சலிப்பு ஏற்படுத்திய பாத்திரங்களே இன்றைய நாட்களில் நமது சூழ்நிலையில் இவ்வேத வசனத்திற்கு வல்லமையும் ஏற்புடைமையும் தருகின்ற பாத்திரங்களாய் உள்ளன என்ற கருத்து என்னில் உதித்தது. இது எளிமைப்படுத்துதல், குறைத்தல் மற்றும் ஒழுங்கமைத்தல் ஆகியவற்றிற்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றது; ஆனால் பிறகு, வாழ்வின் பெரும்பகுதியும் இவ்வாறே செய்கின்றது! யோவான் 16ன் முறுக்கப்பட்ட, சுழிந்தோடுகின்ற, அவசர செய்தியானது ஒருவேளை, இன்றைய நாட்களில் நமக்கு மிகவும் ஏற்புடைய வேதபாடமாக இருக்கின்றது.

இந்த அதிகாரத்தின் செய்தியை நோக்குவதற்கு முன்பாக, இது இந்த சுவிசேஷத்தில் எவ்விடத்தில் தோன்றுகின்றது என்பதாக நாம் நினைவு கூருதல் அவசியமாகின்றது. அநேகமாக பொதுப்படையான ஊழியங்களின் பன்னிரெண்டு அதிகாரங்களைத் தொடர்ந்து, 13 முதல் 17 வரையுள்ள அதிகாரங்கள் இயேசுவுக்கும் அவருடைய பன்னிரு சீஷர்களுக்கும் இடையில் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்ட நெருக்கமான விஷயங்களினால் நிறைந்துள்ளன. அவரது மரணம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கையில், அவர்களைப் பற்றி அவர் மிகவும் ஆழமான வகையில் கவலைப்பட்டார். இதன் விளைவாக இந்த நான்கு அதிகாரங்களில் உள்ள போதனைகள் பெரும்பாலும் சீஷர்களை அவர் விட்டுப் பிரிதலுக்கு அவர்களை தயாரித்தலுக்கே ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நமது வேதபாடப் பகுதியின் தொடக்கத்தில், அதிகாரம் 16ல், இயேசு அவர்களின் பாதங்களைக் கழுவியிருந்தார். இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுக்கும்படி யூதாஸ் புறப்பட்டுச் சென்றிருந்தான், இயேசு தாம் “போகப் போவதாக” அவர்களிடத்தில் கூறியிருந்தார், மற்றும் வரப் போகிற உபத்திரவத்தைப்

பற்றி அவர்களை அவர் எச்சரித்திருந்தார்.

"பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பின்பற்றுங்கள்" (16:5-15)

இயேசு தம்முடைய புறப்படுதலுக்கு சீஷர்களைத் தயார் செய்ததைத் தொடர்ந்து, தாம் புறப்பட்டுச் செல்லுதல் அவர்களுக்கு நன்மையாய் இருக்கும் என்று அவர்களிடம் கூறத் தொடங்கினார் (16:7). அவர் செல்வதினால் மட்டுமே "தேற்றரவாளன்"[2] வர முடியும் என்று அவர்களுக்கு அவர் நினைவூட்டினார். இயேசு தொடங்கிய ஊழியத்தை, துணை யாளரான பரிசுத்த ஆவியானவர் தொடர்ந்து செய்வார். இயேசு பின்வருமாறு கூறினார்:

> இன்னும் அநேக காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதாயிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்க மாட்டீர்கள். சத்திய ஆவியாகிய அவர் வரும்போது, சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் உங்களை நடத்துவார்; அவர் தம்முடைய சுயமாய்ப் பேசாமல், தாம் கேள்விப்பட்டவைகள் யாவையுஞ் சொல்லி. வரப் போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார். அவர் என்னுடையதில் எடுத்து உங்களுக்கு அறிவிப்பதினால் என்னை மகிமைப்படுத்துவார் (16:12-14அ).

பரிசுத்த ஆவியானவர் பற்றி இன்றைய நாட்களில் நடக்கும் கலந்துரை யாடலானது பெரும்பாலும் குழப்பமூட்டுவதாகவும் பிரிவினை உண்டாக்குவதாகவும் உள்ளது. இவ்வசனப் பகுதியானது, பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றிக் கூறப்படக் கூடிய ஒவ்வொன்றையும் கூறாதிருப்பினும், இது ஆவியானவரின் ஊழியத்தை விவரிக்கின்றது: இயேசுவின் பின்பற்றாளர்களைச் சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழி நடத்துதல். இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு, சகல சத்தியமானது ஆவியானவர் அப்போஸ்தலர்களை "சகல சத்தியத்திற்குள்ளும்" வழி நடத்திய பொழுது அவர்களுக்கு அவர் வெளிப்படுத்தியவற்றின் வெளிச்சத்திலேயே மதிப்பிடப்பட வேண்டியதாக உள்ளது. ஆவியானவர் தம்மை நோக்கிக் கவனத்தை ஈர்ப்பதையல்ல, ஆனால் குமாரனை மகிமைப்படுத்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார் என்பதையும் நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும். ஆவியானவரைப் பற்றி ஒவ்வொரு போதனையும் மேற்சொன்ன இரு சத்தியங்களுக்கும் ஒத்துப் போகின்ற வகையில் இருத்தல் வேண்டும்.

"சரீர சம்மந்தமான ஒரு உறவுமுறையை எதிர்பார்க்க வேண்டாம்" (16:16-22)

இயேசு கூறியவற்றில் பல விஷயங்கள் இன்று நம்மால் சுலபமாய்ப் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன, ஆனால் அவற்றை அவர் கூறிய போது அவற்றைக் கேட்ட அவருடைய சீஷர்களுக்கு முற்றிலும் குழப்பத்தை

ஏற்படுத்தின. 16:16-22ன் வசனப் பகுதியும் கூட அப்படிப்பட்டதாகவே உள்ளது. வரப் போகிற நாட்களில் அவர்கள் தம்மைக் காண மாட்டார்கள் என்றும் மறுபடியும் "கொஞ்சக் காலத்திலே" அவர்கள் தம்மைக் காண்பார்கள் என்று அவர்களுக்கு அவர் கூறினார் (16:16, 17). கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் என்ற கருத்துக்கள் கிறிஸ்தவர்களால் நிலையாகப் பேசப்படுபவனவாகவும், அவர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையன்றும் கர்த்தருடைய பந்தியைக் கடைப்பிடிக்கும் போது நினைவுகூர்ந்து, கொண்டாடும் நிகழ்ச்சிகளாகவும் உள்ளன. இருப்பினும், சிலுவைக்கு முன் நாட்களில் இது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத கருத்தாக இருந்தது. இயேசு செயல்முறைக்கு சாத்தியமற்ற புதிர்களை கூறுவதாகவே அவருடைய சீஷர்களுக்குக் காணப்பட்டது.

இயேசு தமது புறப்படுதலுக்குச் சீஷர்களைத் தொடர்ந்து தயார் செய்தார்; அந்த இரவிலே சீஷர்கள் எவ்வளவாய்க் குழப்பம் அடைந்திருந்தனர் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல என்பதால், அடுத்த நாளில் இயேசு சிலுவையில் அறையப்படும் பொழுது அவர்கள் இன்னும் அதிகமாய்க் குழப்பம் அடைவார்கள் என்று அவர் அறிந்தார். ஆகையால், நடக்கவிருந்தது என்ன என்பது பற்றி அவர் தம் செய்தியில் வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்தார். உலகம் அகம் மகிழ்ந்திருக்கும் பொழுது அவர்கள் அழுவார்கள் என்று சீஷர்களுக்கு அவர் கூறினார்; இருப்பினும் ஒரு குறுகிய காலத்தில் சீஷர்கள் அகம் மகிழ்ந்திருக்கையில் உலகமானது அழும் என்று அவர் உரைத்தார் (16:20-22). அவரது மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலில் இதுவே நடந்தது என்பதை நாம் காண முடியும், ஆனாலும் அந்த வேளையில் சீஷர்கள் இந்த முக்கியமான சத்தியத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாய் இருந்தனர்.

"என்னுடைய நாமத்திலே ஜெபியுங்கள்" (16:23-28)

இயேசு தாம் பிதாவிடம் ஏறிச் சென்றவுடன் சீஷர்களின் சூழ்நிலை உண்மையில் எவ்விதம் மேன்மையடையும் என்று கூறியதன் மூலம் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆறுதல் படுத்தவும் ஆயத்தப்படுத்தவும் செய்தார்: "அந்த நாளிலே நீங்கள் என்னிடத்தில் ஒன்றுங் கேட்க மாட்டீர்கள். மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் என் நாமத்தினாலே பிதாவினிடத்தில் கேட்டுக் கொள்வதெதுவோ அதை அவர் உங்களுக்குத் தருவார். இது வரைக்கும் நீங்கள் என் நாமத்தினாலே ஒன்றும் கேட்கவில்லை; கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக் கொள்வீர்கள்" (16:23, 24). சாத்தியமான வகையில் அது எவ்விதம் உண்மையாயிருக்க முடியும் என்று அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாதிருந்தாலும், இயேசு தாம் பரலோகத்திற்குத் திரும்பச் சென்ற பிறகு, வாக்குக்கெட்டாத ஆவியானவருடைய வல்லமையானது உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்தப்படும் என்று அவர்களுக்கு உறுதியளித்தார்: உலகத்தின் பாவங்களுக்காகச் சிந்தப்படவிருந்த

அவருடைய இரத்தமும், அவருடைய இடத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வரவிருந்த பரிசுத்த ஆவியானவரும் கற்பனைக் கெட்டாத வகைகளில் இந்த உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் இரு சக்திகளாய் இருந்தன! இயேசு அவர்களிடம் உருவக மொழிநடையில் பேசியிருந்தார், ஏனெனில் அந்த வேளையில் அவர்கள் அதற்கு மட்டும் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். இருப்பினும், அவர் எதனை அர்த்தப்படுத்தியிருந்தார் என்பதை அவர்கள் விரைவிலேயே "வெளிப்படையாகப்" புரிந்து கொள்வார்கள் (16:25). அவர்கள் தம்முடைய நாமத்தினாலே கேட்கும் பொழுது தங்களின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் பெறுவார்கள் என்று அவர்களுக்கு அவர் உறுதிப்படுத்தினார் (16:26-28).

"என்னில் விசுவாசமாயிருங்கள்"
(16:29-32)

இயேசுவின் ஆறுதலான வார்த்தைகளுக்கு சீஷர்களின் பதிலானது அவரில் அவர்கள் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுதலாய் இருந்தது. அவர்கள், "நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர் என்றும், ஒருவன் உம்மை வினாவ வேண்டுவதில்லையென்றும், இப்பொழுது அறிந்திருக்கிறோம்; இதினாலே நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தீரென்று விசுவாசிக்கிறோம் என்றார்கள்" (16:30). யோவான் சுவிசேஷத்தில் "விசுவாசித்தல்" என்ற வார்த்தையின் முக்கியத்துவத்தை நாம் மீண்டும் புரிந்து கொள்கின்றோம். இயேசுவே தேவனுடைய குமாரன் என்று (மக்கள்) விசுவாசித்தலே இந்த சுவிசேஷத்தின் இலக்காக உள்ளது (20:30, 31). "விசுவாசித்தல்" என்ற வார்த்தையை யோவான் பல வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தினார் என்று நாம் நினைவூட்டப்படுகின்றோம். சில வசனங்களில் இது ஒரு நபர், ஒரு உரிமைகோருதலை உண்மை என்று ஏற்றுக் கொண்டதை அர்த்தப்படுத்துகின்றது. மற்றவற்றில் இது சிலர், இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்று ஏற்றுக் கொண்டதை அர்த்தப்படுத்து கின்றது. சிலவேளைகளில் இது இயேசுவில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்துடன் ஒருவர் "வெளிப்படையாகச் செல்லுதலை" அர்த்தப்படுத்தியிருக்கையில், மற்ற வேளைகளில் இது, ஒருவர் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதில் "உறுதியாய் நிலைத்திருப்பதை" அர்த்தப்படுத்துகின்றது. 16:30ல், சீஷர்கள் இயேசுவைப் பற்றிய உரிமைகோருதல்களை உண்மை என்று தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டதாகக் கூறினர்; அவர் "தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர்" என்று அவர்கள் விசுவாசித்தனர்.

அவர்களின் விசுவாசக் கூற்றிற்கு இயேசு அறைகூவல் விடுத்தார், ஏனெனில் அவர்களின் உறுதிப்பாட்டிற்குத் தியாகம் செய்ய அவர்கள் இன்னும் ஆயத்தமாக்கப்படவில்லை என்பதை அவர் அறிந்தார் (16:32). அவர்கள் எல்லாரும் தம்மைத் தனியே விட்டு விடுவார்கள் என்று அவர்களிடத்தில் அவர் கூறினார். இந்த இடத்தில் நாம், யோவான் சுவிசேஷத்தின் நிகழ்ச்சிகளில் இயேசு புறம்பாகக் கண்ணோக்கி, இன்றைய நாட்களில் அவரை விசுவாசிக்கிறோம் என்று கூறும் நமது உரிமை கோருதல்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றார். நாம் உண்மையாகவே

விசுவாசிக்கின்றோமா? அவர் தேவனுடைய குமாரனாயிருக்கிறார் என்று நாம் நம்புவதாகக் கூறுகின்றோம், ஆனால் அவருக்காக நிலைத்திருத்தல் என்பது துன்பத்தைத் தரக் கூடும் என்ற நிலையில் நாம் அவ்வாறு நிலைத்திருப்போமா? யோவான் சுவிசேஷம் என்பது (அன்றிருந்த) சீஷர்களின் விசுவாச வரலாறாக மட்டும் இருப்பதில்லை; நமது விசுவாசத்தின் வரலாறாகவும் உள்ளது!

"என்னுடைய சமாதானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்" (16:33)

அதிகாரம் 16ல் இயேசுவின் போதனைகள் ஒரு மையக் கருத்திற்கு ஒன்றுகூடி வர வேண்டுமென்றால், அது வசனம் 33ன் செய்தியாகவே இருக்க வேண்டும். எச்சரிக்கைகள் எல்லாம், முன்னுரைத்தல்கள் எல்லாம், வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் சீஷர்களின் வாழ்வில் மிகவும் அமளியான வேளையில் அமைதியைத் தரும் நோக்கத்திற்கானவைகளாய் இருந்தன! சீஷர்களுடைய வாழ்க்கை தொந்தரவு அற்றதாயிருக்கும் என்று இயேசு ஒருக்காலும் வாக்குத்தத்தம் செய்ததில்லை, ஆனால் தொந்தரவின் மத்தியிலும் அவர்களுக்குத் தேவசமாதானம் இருக்கும் என்று அவர் வாக்களித்தார்: "என்னிடத்தில் உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கும் பொருட்டு இவைகளை உங்களுக்குச் சொன்னேன். உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு, ஆனாலும் திடன் கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன்'' (16:33). ''நான்'' என்பது இவ்விடத்தில் வலியுறுத்தப் படுகின்றது. அடுத்த இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்தில் சீஷர்கள், உலகம் வென்றது என்றும் துன்மார்க்கமானது வெற்றி கொண்டது என்றும் நினைக்கப் பல வழிகள் காரணமாக இருந்தன. இயேசு உலகத்தை ஜெயித்ததாக தன்னம்பிக்கையுடன் உறுதிப்படுத்தியதன் மூலம் சீஷர்களை இதற்காகத் தயாரித்தார். "ஜெயித்தேன்" என்பது கிரேக்க மொழியில் முற்று வினையாக உள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கின்றது. ஆகையால், இது "நான் ஏற்கனவே உலகத்தை வென்றுள்ளேன், மற்றும் எனது வெற்றியின் விளைவு ஏற்கனவே உள்ளது!'' என்ற கருத்தினைக் கொண்டுள்ளது. அடுத்த நாள் வரையிலும் சிலுவை மரணம் ஏற்படாததாக இருக்கையில், இயேசு, திட்டமிட்டபடி எல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று சீஷர்களுக்குத் தன்னம்பிக்கையுடன் உறுதிப் படுத்தி, விரைவில் நடக்கவிருந்த நிகழ்ச்சிகளினால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப் படுவார்கள் என்றும் கூட உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினார்.

முடிவுரை

இந்த அதிகாரத்தில் ஆறுதலின் வார்த்தைகளை முதலில் கேட்ட சீஷர்களின் சூழ்நிலையிலிருந்து நமது சூழ்நிலை மிகவும் விலகியிருப்பதாக முதலில் காணப்பட்டாலும், நமது உலகம் உண்மையில் அவ்வளவு மாறு பட்டதாக உள்ளதா? அவர்களைப் போல, நாமும் எதிர்பாராத

தொந்தரவுகளை எதிர்கொள்ளுகின்றோம், தேவனில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை இழந்து போகும்படி சோதிக்கப்படுகின்றோம், நமது விசுவாச அறிக்கையை மறுத்து நம்மை மட்டுமே காண நம்புவதாக உரிமை கோருகின்றோம், மற்றும் பெருமளவில் குழப்பம் நிறைந்த உலகில் சமாதானத்திற்காக நம்பிக்கையற்ற நிலையில் ஏங்குகின்றோம். சீஷர்கள் எதிர்கொள்ளவிருந்த வலிவார்ந்த போராட்டங்களுக்கு அவர்கள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார். நாம் நாளை எதிர்கொள்வது எதுவாயிருந்தாலும் நமது வாழ்விலும் அவரது வார்த்தைகள் இதே நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுகின்றன என்பது உறுதி. "இடர்ப் பாட்டை எதிர்பார்த்து, தயாராக இருங்கள்" என்பதே கடினமான வேளைகளில் தேவசமாதானத்தைப் பராமரிப்பதற்கு அதிகாரம் 16ல் இயேசுவின் சூத்திரமாக உள்ளது.

அமெரிக்க விமானப்படை விமான ஓட்டுநர்களில் ஒருவரான ஸ்காட் ஃபிரான்சிஸ் ஓகிரேடி என்பவர் போஸ்னியா - ஹெர்செகோவினாவின் மேல் யுத்தம் செய்யும்படி ஜூன் 1995ல் விமானத்தில் செல்லுகையில் சுடப்பட்டார். அவர் பாரசூட்டின் மூலம் பத்திரமாய்த் தரையிறங்க முடிந்தது, ஆனால் தம்மைச் சுட்டவர்கள் தம்மைக் கைதியாக்கத் தேடி வருவார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். விமானப்படையில் பல ஆண்டுகளாகத் தாம் பெற்றிருந்த உயிர் பிழைப்புப் பயிற்சியை நடைமுறைப்படுத்திய ஓகிரேடி கப்பல்காரர்களால் காப்பாற்றப்படும் வரைக்கும் ஆறு நாட்களுக்கு எதிரிகளிடமிருந்து மறைந்திருக்க முடிந்தது. அந்த நாட்களில் அவர் குடிப்பதற்கு மழை நீரைச் சேகரித்தும், வண்டுகளை உண்டும் பிழைத்தார். ஓகிரேடிக்கு ஏற்பட்ட இந்தக் கடும் சோதனை பற்றி அவரிடத்தில் பேட்டி காணப்பட்ட பொழுது, தனது வாழ்வைக் காத்த பெருமை முழுவதும் உயிர் பிழைக்கும் பயிற்சிக்கே உரியது என்று கூறினார். இடர்ப்பாட்டை எதிர்கொள்ள விமானப்படையானது அவருக்குப் பயிற்சியளித்திருந்தது, எனவே அது வரும் பொழுது அவர் தயாராய் இருந்தார்.

இன்றைய நாட்களில் இயேசுவின் சீஷர்கள் வாழ்வின் பயங்கரமான சாத்தியக் கூறுகள் எல்லாவற்றையும் குறித்து கவலைப்படுவதை இயேசு விரும்புவதில்லை (மத். 6:25-34), ஆனால் சீஷரின் வாழ்வில் இடர்ப்பாடு என்பது ஒரு பகுதியாகும் என்று நாம் அறிய வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகின்றார். இதை அறிந்து, இடர்ப்பாடு வருகையில் ஆவிக்குரிய வகையில் நாம் அழிந்து விடாமல் ஆயத்தமாய் இருக்க முடியும்.

இந்த வேளையில் நாம் தெரிந்துகொள்ள அவசியமில்லை என்று நாம் நினைக்கும் அநேக காரியங்களை, நாம் அநேக சமயங்களில் கவனித்துக் கேட்க வேண்டும் என்று இந்த அதிகாரம் கருத்து தெரிவிக்கின்றது. வேதாகம வகுப்பு ஒன்றைப் பற்றியோ அல்லது பிரசங்கத்தைப் பற்றியோ சிலவேளைகளில் மக்கள், "எனது தற்போதய நிலைக்கு அவற்றால் ஒரு பயனும் இல்லை" என்று முறையிடுகின்றனர். "நாம் இப்பொழுது எங்கு இல்லை" என்பது பற்றிப் பாடங்கள் கேட்பதே நமது பெரும்பாலான தேவை என்பதே உண்மையாக இருக்கின்றது. அதாவது, நாம் கடைசியில்

எங்கிருப்போம் என்பது பற்றிக் கேள்விப்படுதல் அவசியமாயுள்ளது, அதனால் நாம் வரும் காலத்தில் எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலைகளுக்குத் தயாராய் இருக்க முடியும். அதிகாரம் 16ல் இயேசு கூறியவற்றைச் சீஷர்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கவில்லை என்பது உறுதி, ஆனால் அவர்கள் அதைக் கேள்விப்படுவது அவசியம் என்று இயேசு அறிந்தார். அதே வகையில், வேத வசனங்களில் முழுச் செய்தியையும் கேள்விப்படுதல் என்பது நமக்கும் அவசியமாகும். பிறகு, பவுல் கூறியது போல, நாம் நமது வழியில் வரும் எதற்காகவும் முழுமையாகத் தயாராயிருப்போம் (2 தீமோ. 3:14-17).

பன்னிரெண்டு மற்றும் பதினான்கு வயதான இரு மகள்கள் எனக்கிருக் கின்றனர். பெற்றோர் என்ற வகையில் நான், இந்த நாட்களில் கடிகாரம் அதிக ஓசையுடன் துடிப்பதைக் கேட்கின்றேன். எனது மகள்களுடனான என் நேரமானது விரைவாய்க் கடந்து செல்கின்றதென்றும், இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயே அவர்கள் எனது வீட்டை விட்டுச் சென்று விடுவார்கள் என்றும் நான் அறிகின்றேன். நான் இதை உணர்ந்த நிலையில், அவர்கள் தயாராகியுள்ளார்களா என்று அடிக்கடி ஆச்சரியப்படுகின்றேன். இந்த உலகில் எப்படிப் பிழைத்து செழித்து வளர்வது என்று அவர்கள் அறிவார்களா? தங்களைத் தாங்களே எவ்விதம் கவனித்துக் கொள்வது என்று அவர்கள் அறிவார்களா? அவர்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய துன்பம் எவற்றினூடாகவும் அவர்கள் கடந்து செல்லும்படியாக இயேசுவின் மீது அவர்கள் உறுதியான விசுவாசம் கொண்டிருப்பார்களா? எதிர்காலம் அவர்களுக்கு வைத்துள்ளது என்ன என்று நான் அறியேன், மற்றும் பெற்றோர் என்ற வகையில் நான், அவர்கள் எதிர்கொள்ளப் போகின்றவை களுக்கு அவர்களைத் தயார் செய்துள்ளேனா என்று வியப்படைகின்றேன்.

நமது வேத பாடப் பகுதியில் இயேசு, இவ்வுலகத்தினுள் தன் பிள்ளை களை அனுப்புதல் பற்றிக் கவலைப்படுகின்ற பெற்றோர் போல் ஒலிக்கின் றார். அவர் தம் பின்பற்றாளர்களுடன் இருப்பதற்கு "துணையாளரை" அனுப்புவதாகக் கூறினார், அந்த சத்தியமானது நமது வாழ்விற்கு நங்கூரமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது, இரவைத் தொடர்ந்து பகல் வருவது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அவ்வளவு நிச்சயமாகவே, நம் துயரத்தைத் தொடர்ந்து மகிழ்ச்சி வரும். நமது ஜெபங்கள் நமக்கு மிகச் சிறந்தவற்றைத் தர விரும்பும் ஒரு அன்பான தந்தையால் கேட்கப்படுகின்றன, மற்றும் இயேசு ஏற்கனவே இந்த உலகத்தை ஜெயித்துள்ளார். இதைக்காட்டிலும் அதிகமான எதை நாம் கேள்விப்படுவது தேவையாயிருக்கிறது? நாளை என்பது நம் வாழ்வில் எதைக் கொண்டு வந்தாலும், அது இடர்ப்பாடோ அல்லது அமைதியோ, எதுவாக இருந்தாலும், நாம் சமாதானம் கொண்டிருக்க முடியும். நமது எதிர்காலத்திற்காக இயேசு நம்மைத் தயார் செய்துள்ளார்!

எழுதப்பட்டவற்றிலேயே மிகவும் அழகிய கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகள் ஒன்றில் இந்த அதிகாரத்தின் ஆவியானது பிரதிபலிக்கப்படுகின்றது:

மெய்ச் சமாதானமா துர் உலகில்
ஆம், இயேசு ரத்தம் பாயும் நெஞ்சினில்.

மெய்ச் சமாதானமா பல் தொல்லையில்
ஆம், இயேசு சித்தத்தை நாம் செய்கையில்

மெய்ச் சமாதானமான சூழ்துக்கத்தில்
ஆம், இயேசு சீர் அமர்ந்த நெஞ்சத்தில்.

மெய்ச் சமாதானமா உற்றார் நீங்கில்,
ஆம், இயேசு கரம் நம்மைக் காக்கையில்.

மெய்ச் சமாதானமா சிற்றறிவில்,
ஆம், இயேசு ராஜன் என்று அறிகில்.

மெய்ச் சமாதானமா சா நிழலில்
ஆம், இயேசு சாவை வென்றிருக்கையில்.

பூலோகத் துன்பம் ஒழிந்த பின்னர்,
இயேசு மெய்ச் சமாதானம் அருள்வார்.
எட்வர்டு H. பிக்கெர்ஸ்டெத்

குறிப்புகள்

[1]இவ்வரலாறு ஆதி. 32:22-32ல் காணப்படுகின்றது. [2]*Parakletos* என்ற கிரேக்க வார்த்தையானது ''உதவியாளர்,'' ''ஆலோசனையாளர்,'' ''தேற்றரவாளர்,'' "பரிந்துரைப்பவர்" அல்லது "துணைக்கு உடன் வருபவர்" என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இவ்விடத்தில் இது, இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரத்திற்கேறுதலைத் தொடர்ந்து பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று (அப். 2) அப்போஸ்தலர்கள் மேல் பொழியப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிக்கின்றது.